

WSPÓŁCZESNY NAUCZYCIEL SZKOŁY PODSTAWOWEJ PRZEZ PRYZMAT WYMAGAŃ WOBEC JEGO OSOBOWOŚCI

W artykule zostały przeanalizowane wymagania do współczesnych pedagogów, zwłaszcza do nauczycieli szkoły podstawowej. Ocharakteryzowano wymogi wobec osobowości nauczyciela jako fachowca w dziedzinie edukacji; specyficzne wymagania do pedagoga klas podstawowych jako nauczyciela i wychowawcy dzieci w młodszym wieku szkolnym; żądania wobec pedagogicznej kultury nauczyciela.

Słowa kluczowe: nauczyciel, nauczyciel szkoły podstawowej, wymagania do osobowości nauczyciela.

THE CURRENT PRIMARY SCHOOL TEACHER IN THE LIGHT OF THE REQUIREMENTS FOR HIS PERSONALITY

The article analyzes the requirements for modern specialist, including and to the primary school teacher. The characteristic requirements for the individual teacher as a modern professional education, specific requirements for teachers of primary school as a teacher and educator of children of primary school age, the requirements for the pedagogical culture of teachers.

Keywords: teacher, primary school teacher, requirements for the individual teacher.

СУЧАСНИЙ ВЧИТЕЛЬ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ КРИЗЬ ПРИЗМУ ВИМОГ ДО ЙОГО ОСОБИСТОСТІ

У статті проаналізовано вимоги до сучасного спеціаліста, а саме до вчителя початкових класів. Охарактеризовано вимоги до особистості вчителя як фахівця в галузі освіти; специфічні вимоги до педагога початкових класів як учителя і вихователя дітей молодшого шкільного віку; вимоги до педагогічної культури вчителя.

Ключові слова: вчитель, вчитель початкових класів, вимоги до особистості вчителя.

Продиктований потребами сьогодення високий рівень вимог до освіти молодших школярів може бути реалізований тільки тоді, коли вчитель початкової школи буде високопрофесійним, компетентним фахівцем у своїй галузі. Такий фахівець повинен не тільки сам мати фундаментальну освітню підготовку і володіти професійними знаннями та вміннями, що відповідають рівню сучасної психолого-педагогічної науки. Він повинен усвідомлювати значення своєї професійної праці в цілісній системі безперервної освіти, бути професійно мобільним, тобто гнучко реагувати на зміни соціальної ситуації розвитку школярів, опановувати новими психолого-педагогічними вимогами до педагогічного процесу і новими педагогічними технологіями. Це означає, що сучасний учитель початкових класів – це творчий суб'єкт професійної педагогічної діяльності.

Сьогодення ставить перед фахівцями серйозні вимоги. Їх можна диференціювати на ті, які мають бути притаманні кожній висококваліфікованій особі, а також на ті, які стосуються конкретної діяльності.

O. Krawczenko-Dzondza

starszy wykładowca
katedry dyscyplin
pedagogicznych i
metodologii nauczania w
szkole podstawowej
Drogobickiego
Państwowego
Uniwersytetu
Pedagogicznego
imienia Iwana Franki,
(Drogobic, Ukraina)

Так, В. Симоненко виділив вимоги до підготовки майбутніх спеціалістів, виходячи з тих умов, які притаманні сучасному світові. Зокрема автор стверджує, що:

– перехід до постіндустріального суспільства, значне розширення масштабів міжнародної взаємодії вимагають від фахівця таких якостей, як комунікабельність, толерантність, соціальна мобільність, інформаційно-технологічна культура, гнучкість мислення;

– виникнення і ріст глобальних проблем, які можуть бути розв’язані лише в межах міжнародної співпраці, вимагають глобального, системного, планетарного, інформаційно-технологічного, проективного світогляду і мислення;

– динамічний розвиток економіки, зростання конкуренції, скорочення сфери некваліфікованої і малокваліфікованої праці, глибокі структурні зміни у сфері праці вимагають від фахівців професійної компетентності і мобільності, постійної потреби у підвищенні професійної кваліфікації і перепідготовки, конкурентоздатності;

– розвиток підприємництва, індивідуальної приватної діяльності, створення ринку праці, вплив попиту і пропозиції на підготовку кадрів – вимагають підприємливості, здатності до підприємництва, конкурентоздатності, здатності до професійного самозбереження, індивідуального стилю професійної діяльності;

– необхідність приймати самостійні рішення в швидкозмінних, динамічних умовах, аналізувати себе, а результати професійної діяльності вимагають від фахівця професійної самостійності, відповідальності, креативності, рефлексії та адекватної самооцінки [2, с. 145-146].

Е. Зеєр, базуючись на ідеях К. Платонова, спроектував чотирикомпонентну професійну структуру особистості спеціаліста [1], представлену у табл. 1.

Як видно з таблиці, запропонована Е. Зеєром структура особистості спеціаліста включає професійну спрямованість, професійну компетентність, професійно важливі якості та професійно значущі психофізіологічні властивості.

Таблиця 1

**Професійно зумовлені компоненти особистості фахівця
(за Е. Зеєром)**

№ з/п	Підструктури професійних якостей	Соціально-психологічні і психофізіологічні компоненти особистості	Професійно зумовлені ключові кваліфікації
1.	Професійна спрямованість	– схильності; – інтереси; – відносини; – очікування; – установки; – мотиви	Соціально-професійні здібності: готовність до кооперації, спрямованість на досягнення, успіх та професійне зростання, корпоративність, надійність, соціальна відповідальність тощо
2.	Професійна компетентність	– професійні знання, вміння, навички; – кваліфікація	Соціально-правова і економічна компетентність, спеціальна компетентність, персональна компетентність (знання та вміння, які виходять за межі однієї професії тощо)
3.	Професійно важливі якості	– уважність; – спостережливості; – креативність; – рішучість; – контактність; – самоконтроль; – самостійність тощо	Професійна самостійність, соціально-професійний інтелект, здатність до планування, діагностичні здібності, професійна мобільність, самоконтроль тощо
4	Професійно значущі психофізіологічні властивості	– енергетизм; – нейротизм; – екстравертованість; – зорова координація; – реактивність тощо	Узагальнені професійні здібності: координація дій, швидкість реакції, витривалість, стресостійкість тощо

Проблема підготовки фахівців до професійної діяльності і підвищення ефективності навчання у вищій школі стали предметом досліджень Е. Зеєра, І. Зязюна, О. Почуєвої та ін. У працях цих науковців запропоновані концептуальні ідеї щодо підвищення якості професійної освіти та охарактеризовано вимоги до сучасного вчителя.

Ми ж зосередимо увагу на тих вимогах, які висуває сучасна школа до вчителя початкових класів.

Вимоги до педагога, зокрема до вчителя початкових класів можна поділити на:

- вимоги до особистості вчителя як сучасного фахівця в галузі освіти;
- специфічні вимоги до педагога початкових класів як учителя і вихователя дітей молодшого шкільного віку;
- вимоги до педагогічної культури вчителя.

Забезпечити педагогові можливість ефективно виконувати професійну діяльність може сформована професійна компетентність – інтегративна система професійно-значущих особистісних властивостей, отриманих педагогом як у процесі загальної та спеціальної освіти, так і на основі практичного досвіду, що забезпечують високий рівень професійної педагогічної діяльності. Під високим рівнем професійної педагогічної діяльності розуміється її ефективність, відповідна рівню сучасної науки і вимогами сьогодення. Теоретичний аналіз психолого-педагогічної літератури дозволив виділити п'ять критеріїв професійної компетентності вчителя початкових класів: загальнокультурний; загальнопрофесійний; комунікативний; особистісний; критерій саморозвитку та самоосвіти.

Фахівець у галузі освітньої діяльності повинен володіти широкими та глибокими знаннями в різноманітних областях. Стосовно до початкової школи це особливо актуально, оскільки вчитель викладає молодшим школярам кілька різних навчальних предметів. Таким чином, його знання мають охопити галузі мовознавства, літератури та літературознавства, математики, різних розділів природознавства та історії. Часто до цього списку додається образотворче мистецтво і музика, основи фізичної культури, інформатика і навіть іноземна мова. Причому йдеться не про знання змісту навчального предмета, що само собою зрозуміло, а про широту кругозору і можливості глибокого аналізу різноманітних сторін навколишньої дійсності. Вчителю необхідно добре знати культурні та історичні об'єкти свого міста, краю, орієнтуватися в його історії та культурі, бути в курсі культурних подій. Широта кругозору, повнота і тонкість світосприйняття – невід'ємна риса людини культури, яким не може не бути вчитель.

Важливою складовою загальної культури є культура мови вчителя. Мова для педагога є основним інструментом його професійної діяльності. Такі властивості мови як грамотність, інтонаційна виразність і чіткість у початковій школі забезпечують оптимальні умови для засвоєння дітьми навчального матеріалу. Емоційна насиченість мови не повинна переходити в «розмову на підвищених тонах», стриманість негативних емоцій у висловлюваннях учителя – це правило, яке не повинно порушуватися. Постійний безконтрольний прояв у мові негативних емоцій у ставленні до дітей говорить про низьку професійну культуру вчителя.

Успішне навчання в початковій школі можливе тільки в тому випадку, якщо вчитель глибоко володіє змістом навчальних предметів на рівні сучасної науки, а також якщо цей зміст відібрано вчителем у чіткій відповідності з поставленою метою. У початковій школі зміст навчання характеризується специфічними особливостями. З одного боку, воно має відповідати віковим можливостям засвоєння навчального матеріалу дітьми молодшого шкільного віку. З іншого, конкретно образний характер мислення дітей, недостатній розвиток абстрактного мислення і пам'яті, нестійкість уваги не дають їм засвоїти зміст науки в повному обсязі. Однак дидактична переробка матеріалу не повинна допускати спрощення і спотворення наукових даних. Крім того, неправильне співвідношення абстрактних і конкретних знань може привести до відриву теоретичних знань дітей від їх практичного досвіду (наприклад, знання формулювання правила, але невміння його застосувати, або,

навпаки, неможливість узагальнити конкретні приклади). Все це говорить про те, що вчитель початкової школи повинен не тільки повно і широко, але й гнучко володіти змістом навчального матеріалу.

Учитель повинен добре орієнтуватися в сучасних теоріях і технологіях навчання. Реалізовані вчителем технології, методи і прийоми навчально-виховного процесу повинні повністю відповідати цілям педагогічного впливу, можливостям учнів і самого вчителя.

Професія вчителя належить до групи професій у системі «людина-людина» (Є. Климов), тому центральною складовою педагогічної діяльності є спеціально організоване спілкування. Інтерес до світу дитинства, потреба у спілкуванні з дітьми є необхідною передумовою професійного самовизначення вчителя. Ця потреба часто проявляється у прагненні бути наставником малюків, передавати їм необхідний інтелектуальний і моральний досвід, в бажанні опікати і піклуватися про них. Адже дитина молодшого шкільного віку не завжди є самостійною і самодостатньою. Часто вчитель змушений виступати в ролі «мами», яка завжди прийде на допомогу в скрутну хвилину, підтримає розгубленого малюка, підкаже, як діяти в тій чи іншій ситуації.

Подібне спілкування вимагає від учителя виключної спостережливості і уваги до дітей, уміння чуйно вловлювати емоційний стан учнів, чуйності, відкритості та мобільності реакції на постійно мінливі умови ситуації педагогічного спілкування.

Стиль спілкування вчителя обов'язково повинен бути доброзичливим і тактовним. Постійний прояв негативних емоцій у спілкуванні є ознакою психологічного нездоров'я особистості. А в контексті педагогічної професії відповідальність за такий стиль спілкування зростає подвійно, тому що подібні «комунікативні особливості» спотворюють дитячі душі, невротизують учнів і в кінцевому результаті різко знижують ефективність навчально-виховного процесу. Необхідна вимогливість до дітей у навчанні та вихованні не передбачає авторитаризму і образи гідності дитини. В основі педагогічного спілкування повинна бути установка вчителя на конструктивну співпрацю і продуктивну комфортну спільну діяльність з дитиною.

Якість професійної педагогічної діяльності, як і будь-який інший вид діяльності, багато в чому визначається тими властивостями, якими володіє фахівець. Для успішної праці педагогу необхідно володіти безліччю різноманітних особистісних властивостей і якостей. Можна згрупувати професійно значущі якості педагога за трьома критеріями.

По-перше, професійна педагогічна компетентність може сформуватися тільки на основі професійної спрямованості особистості вчителя. Подібна спрямованість передбачає достатній ступінь соціальної зрілості та громадянської відповідальності, гуманізм, як особистісна властивість, наявність професійних ідеалів, і навіть певний рівень самовідданості вчителя до своєї спеціальності. Адже не секрет, що низький соціальний та економічний статус педагогічної спеціальності в сучасному українському суспільстві є причиною нестачі компетентних педагогів в освітніх установах усіх типів.

По-друге, вчителю повинен володіти цілою групою специфічних для даної професії якостей, таких як організованість (стосовно своєї діяльності та діяльності дітей), ініціативність та інтелектуальна активність, які забезпечують активний розвиток пізнавальної та моральної сфер особистості молодших школярів. Окрім того, вчителю професійно необхідні такі якості як вимогливість і справедливість. При цьому з позиції педагогічної компетентності важливою є гнучкість учителя в поведінці і діяльності, а також креативність, схильність до педагогічної творчості та розвитку творчих здібностей дітей.

По-третє, вчителю необхідно володіти специфічними психофізіологічними властивостями. Професійна праця вчителя важка і, безсумнівно, несе за собою величезне навантаження на нервову систему і психіку педагога. Тому за відсутності стійкості нервової системи, хорошої працездатності і витривалості до психоемоційного навантаження професійна педагогічна діяльність неможлива. Високий емоційно-вольовий тонус учителя також слугує передумовою його професійної компетентності.

Професійний педагогічний потенціал учителя не може бути сформований раз і назавжди. Професійне вдосконалення в процесі накопичення досвіду практичної діяльності повинно здійснюватися на основі критичного і вимогливого ставлення педагога до себе і до своєї роботи. Постійний особистісний та професійний ріст в ідеалі є невід'ємною рисою професіоналізму вчителя.

Необхідність саморозвитку та самоосвіти вчителя продиктована також особливостями сучасного соціального досвіду в галузі психолого-педагогічної теорії і практики. Постійне збільшення обсягу професійної інформації, моральна відсталість психолого-педагогічних знань призводить до необхідності систематичного поповнення вчителем рівня професійного освіти. Як і більшість фахівців, які працюють у гуманітарній сфері, вчитель початкових класів змушений систематично підвищувати свою кваліфікацію.

Такому самовдосконаленню сприяє і сам об'єкт докладання педагогічних сил – дитина. Динамічний характер навчально-виховного процесу вимагає від вчителя виключної мобільності, яка підтримується, в тому числі і постійними самоосвітою і саморозвитком педагога.

Ознайомлення з педагогічними інноваціями збагачує діяльність учителя, дозволяє йому відібрати для себе ті підходи, які близькі йому в плані особистісних якостей і можуть реально застосовуватись до конкретної ситуації навчання і виховання школярів. Окрім того, діяльність сучасного вчителя не може зводитися лише до впровадження чужих педагогічних ідей і розробок. Тому компетентний учитель перебуває у постійному педагогічному пошуку і може розглядати свою вчительську роботу як систематичну дослідницьку діяльність у стінах школи.

Таким чином, щодо особистості вчителя початкових класів висувуються серйозні вимоги. Зокрема, за загальнокультурним критерієм такі: загальна освіченість і широта кругозору; інформованість у галузі культурних новинок; культура мови; за загальнопрофесійним – володіння змістом навчальних дисциплін; володіння сучасними теоріями та технологіями навчання і виховання; знання і реальний облік факторів, що забезпечують успішність педагогічної діяльності. За комунікативним критерієм показниками професійної компетентності вчителя початкових класів є: потреба у спілкуванні з дітьми, інтерес до дітей молодшого шкільного віку; емоційна чуйність, мобільність зворотного зв'язку в спілкуванні; доброзичливий і конструктивний стиль спілкування; за особистісним критерієм – професійна спрямованість особистості: особистісна зрілість і відповідальність, професійні ідеали, відданість обраній професії; наявність специфічних професійних властивостей: організованість, ініціативність, вимогливість, справедливість, гнучкість, інтелектуальна активність, креативність; наявність специфічних психофізіологічних властивостей: стійкість нервової системи, високий емоційно-вольовий тонус, хороша працездатність і витривалість до психоемоційного навантаження; а за критерієм саморозвитку та самоосвіти – самокритичність, вимогливість до себе; потреба в оновленні теоретичного і практичного досвіду педагогічної діяльності, схильність до інноваційної діяльності; дослідний стиль діяльності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Зеер Э. Психология профессионального образования / Э. Зеер. – М.: Изд-во Московского психолого-социального института, 2003. – 480 с.
2. Мрякина Ю.В. Формирование и развитие коммуникативных способностей студентов в процессе дифференцированного обучения: Дис. ... канд.пед.наук: (13.00.08) / Ю.В. Мрякина. – Самара: Ин-т развития личности РАО, 1998. – 133 с.

THE CURRENT PRIMARY SCHOOL TEACHER IN THE LIGHT OF THE REQUIREMENTS FOR HIS PERSONALITY

O. KRAVCHENKO-DZONDZA

Dictated by the needs of today's high level requirements for education of younger students can be realized only when the primary school teacher will be highly qualified, competent specialist in his field. This specialist should not only be of fundamental educational training and possess professional knowledge and skills that meet the level of modern psychological and pedagogical science. He must realize the value of their professional work in the integral system of continuous education, to be professionally mobile, that is, to respond flexibly to changes in the social situation of development of schoolchildren, to learn new psychological and pedagogical requirements of the pedagogical process and new pedagogical technologies . This means that the current elementary school teacher is a creative subject of professional pedagogical activity.

Currently poses experts serious requirements. They can be differentiated into those that should be inherent in each highly skilled persons and those relating to specific activities.

So, V. Symonenko allocated requirements for the training of future specialists on the basis of those conditions that are inherent to the modern world. In particular, the author argues that:

- the transition to a postindustrial society, a dramatic expansion of international cooperation require the specialist of such qualities as sociability, tolerance, social mobility, information and technological culture, flexibility of thinking;

- the emergence and growth of global problems that can to be solved only within the framework of international cooperation, require global, systemic, planetary, information technology, projective worldview and thinking;

- dynamic development of the economy, increased competition, the reduction of the sphere of unskilled and semi-skilled labour, profound structural changes in the workplace require specialists ' professional competence and mobility, ongoing need for professional development and retraining, competitiveness;

- business development, individual private activity, the creation of the labour market, the impact of supply and demand on training – require entrepreneurial spirit, ability to entrepreneurship, competitiveness, ability to professional self-preservation, individual style of professional activity;

- the need to make independent decisions in a fast-changing, dynamic environment, to analyze themselves and the results of professional activities require specialist professional autonomy, responsibility, creativity, reflection, and self-esteem [2, p. 145-146].

E. Zeer, based on the ideas of K. Platonov, has designed a four-part professional structure of professional identity [1], are presented in table. 1.

As can be seen from the table, proposed by E. Serum structure of professional identity includes professional orientation, professional competence, professionally important qualities and professionally significant psycho-physiological properties.

Table 1

**Occupationally related components of professional identity
(E. Zeerum)**

No. p/p	Substructure competencies	Socio-psychological and psychophysiological components of personality	Occupationally related key qualifications
1.	Professional orientation	<ul style="list-style-type: none"> - bent; interests; - relationship; - expectations; - installation; - the motives 	Socio-professional skills: willingness to cooperate, focus on achievement, success and professional growth, teamwork, reliability, social responsibility, etc

2.	Professional competence	<ul style="list-style-type: none"> – professional knowledge, abilities, skills; – qualification 	Socio-legal and economic competence, special competence, personal competence (knowledge and skills that go beyond a single profession, and the like)
3.	Professionally important qualities	<ul style="list-style-type: none"> – attentiveness; – observation; – creativity; – determination; – sociability; – self-control; – autonomy and the like 	Professional autonomy, professional intelligence, ability to plan, diagnostic ability, professional mobility, self control, etc
4.	Professionally important physiological properties	<ul style="list-style-type: none"> – energetics; – neuroticism; – extravascularly; – hand-eye coordination; – reactivity, etc 	Generic professional abilities: coordination, quick reflexes, stamina, stress resistance, etc

The problem of training specialists for professional activity and improve the efficiency of learning in higher education have become the subject of research E. Sera, I. Zyazyun, A. Poccoo, etc. In the works of these scholars proposed conceptual ideas on improving the quality of vocational education and describes the requirements for the modern teacher.

We will focus on the requirements of the modern school to the teacher of initial classes.

Requirements of the teacher, particularly primary school teachers can be divided into:

- requirements to the personality of the teacher as a modern specialist in the field of education;

- specific requirements for primary school teacher as a teacher and tutor of children of primary school age;

- requirements to the pedagogical culture of the teacher.

To provide the teacher an opportunity to effectively perform professional activity can be generated professional competence and integrative system professionally significant personal qualities obtained by the teacher in General and special education, and on the basis of practical experience, providing a high level of professional pedagogical activity. Under a high level of professional pedagogical activity refers to its efficiency corresponding to the level of modern science and today's requirements. Theoretical analysis of psychological and pedagogical literature allowed us to identify five criteria of professional competence of primary school teachers: common; saulnierville; communication; personal; the criterion of self-development and self-education.

Specialist in educational activities must have a broad and deep knowledge in various fields. In primary schools, this is especially true since the teacher teaches younger students in several different subjects. Thus, his knowledge should cover the field of linguistics, literature and literary studies, mathematics, various sections of natural science and history. Often added to this list of fine art and music, the basics of physical culture, computer science, and even foreign language. We are not talking about knowledge of the content of the subject, of course, but the breadth of vision and in-depth analysis of the various aspects of reality. The teacher must know the cultural and historical sites of the city, region, to be guided in its history and culture, to be aware of cultural events. Breadth of vision, the fullness and subtlety of perception of the world – an essential feature of human culture, which cannot be but a teacher.

An important part of General culture is a culture of speech of the teacher. Speech for the teacher is the main tool of his trade. Such properties of speech, literacy, expressive intonation and clarity in elementary school provide optimal conditions for children mastering the learning material. The emotional intensity of speech should not go into "high", the restraint of negative emotions in the statements of teachers is a rule that should not be violated. Constant

uncontrolled manifestation in the language of negative emotions in relation to children indicates a low professional culture of teachers.

Successful teaching in the elementary school is only possible if the teacher is deeply owns the content of subjects at the level of modern science, and if the content selected by the teacher in strict accordance with the intended purpose. In elementary school the teaching content is characterized by specific features. On the one hand, it must meet age capabilities of mastering of educational material for children of primary school age. On the other, specifically-shaped nature of the thinking of children, insufficient development of abstract thinking and memory, unstable focus, do not allow them to learn the content of science in full. However, the didactic processing of the material must not allow the simplification and distortion of scientific data. In addition, the wrong ratio of abstract and concrete knowledge can lead to the separation of theoretical knowledge of children from their practical experience (e.g., knowledge of language rules, but the inability to use, or, conversely, the inability to generalize from specific examples). All of this suggests that elementary school teachers must not only fully and widely, but also the flexibility to hold the content of the training material.

The teacher should be familiar with modern theories and learning technologies. Implemented a teacher of technology, methods and techniques of the educational process must be fully consistent with the objectives of pedagogical influence, opportunities for students and the teacher.

The teaching profession belongs to the group of professions in the system "man-man" (Is. Klimov), therefore, the Central component of pedagogical activity is specially organized communication. Interest in the world of childhood, the need to communicate with children is a prerequisite of professional identity of teachers. This need is often manifested in the desire to be a mentor to kids, to give them the necessary intellectual and moral experience, in the desire to nurture and care for them. After all, the child of primary school age is not always independent and self-sufficient. Often the teacher has to play the role of "mom" that always come to the rescue in a difficult moment, will support a confused kid, tell us how to act in a given situation.

Such communication requires an exceptional teacher observation and attention to children, the ability to sensitively capture the emotional state of pupils, sensitivity, openness and mobility response to constantly changing conditions of the situation of pedagogical communication.

The communication style of the teacher must be friendly and considerate. The persistence of the negative emotions in communication is a symptom of psychological ill health of the individual. But in the context of the teaching profession and the responsibility for this style of communication increases doubly, because such "communicative features of" disfigure baby showers, neurotically students and eventually dramatically reduce the effectiveness of the educational process. The necessary demands on the children in the training and education involves authoritarianism and insults the dignity of the child. The basis of pedagogical communication should be setting teachers on constructive cooperation comfortable and productive joint activity with the child.

The quality of professional pedagogical activity, like any other activity, is largely determined by the properties possessed by the expert. To be successful, a teacher must master many diverse personal characteristics and qualities. You can group professionally significant qualities of the teacher on three criteria.

First, professional pedagogical competence may be formed only on the basis of the professional orientation of the individual teacher. Such an orientation implies a sufficient degree of social maturity and civic responsibility, humanism, personal property, professional ideals, and even a certain level of dedication of teachers to their profession. It is no secret that the low social and economic status of the teaching profession in the modern Ukrainian society is the lack of competent teachers in educational institutions of all types.

Secondly, the teacher must possess, as a group, specific to the profession of qualities such as discipline (with respect to its activity and that of the children), creativity and intellectual activity, which provide active development of the cognitive and moral spheres of the personality of younger students. In addition, the teacher professionally necessary qualities such as rigor and fairness. In this case, since the position of pedagogical competence important is the flexibility of the teacher in the behavior and activity and also creativity, a penchant for teaching creativity and development of creative abilities of children.

Thirdly, the teacher must possess specific physiological properties. Professional teachers work hard and, of course, is a huge stress on the nervous system and the psyche of the teacher. Therefore, in the absence of stability of the nervous system, good performance and endurance to psycho-emotional loads of professional pedagogical activity is impossible. High emotional-volitional tone of the teacher also serves as a prerequisite for its professional competence.

Professional pedagogical capacity of teachers cannot be formed once and for all. Professional development in the process of accumulation of experience of practical activities should be carried out on the basis of a critical and demanding attitude of the teacher towards yourself and your work. Continuous personal and professional growth ideally, is an integral feature of the professionalism of teachers.

The need for self-development and self-education of teachers is dictated by the peculiarities of the modern social experience in the field of psycho-pedagogical theory and practice. The constant increase in the volume of professional information, moral backwardness of psychological and pedagogical knowledge leads to the need for systemic teacher professional education level. Like most professionals working in the humanitarian field, primary school teacher is forced to systematically improve their skills.

This promotes self-improvement and the application object pedagogical forces – the child. The dynamic nature of the educational process requires teachers exceptional mobility, which is supported, including constant self-education and self-development teacher.

Acquaintance with the pedagogical innovation enriches the work of the teacher, allows him to select for himself those approaches that are close to him in terms of personal qualities and can actually be applied to the specific situation of training and education of schoolchildren. In addition, the activity of the modern teacher cannot be reduced to the introduction of foreign teaching ideas and developments. Therefore, a competent teacher is in constant search of pedagogical and may consider his teacher's work as a systematic research activity in the school.

Thus, regarding the identity of primary school teachers are serious requirements. In particular, shall not alter the following criteria: General education and breadth of vision; awareness of cultural novelties; speech; for zagalnoobraný – ownership of the content of training courses; knowledge of modern theories and technologies of training and education; knowledge and true accounting of the factors that ensure the success of pedagogical activity. The communicative criterion indicators of professional competence of primary school teachers are: the need to communicate with children, interest in children primary school age; emotional responsiveness, mobility of feedback in communication; friendly and constructive communication style; on personal criteria – professional orientation of the person: personal maturity and responsibility, professional ideals, dedication to profession; the presence of specific professional qualities: self-discipline, initiative, rigor, fairness, flexibility, intellectual activity, creativity; the presence of specific physiological properties: the stability of the nervous system, high emotional-volitional tone, good performance and stamina to emotional load; and by the criterion of self-development and self – criticism, self-discipline; the need to update theoretical and practical experience of pedagogical activity, the propensity for innovative activity; research activity style.

REFERENCE:

1. Зеер Э. Психология профессионального образования / Э. Зеер. – М.: Изд-во Московского психолого-социального института, 2003. – 480 с.
2. Мрякина Ю.В. Формирование и развитие коммуникативных способностей студентов в процессе дифференцированного обучения: Дис. ... канд.пед.наук: (13.00.08) / Ю.В. Мрякина. – Самара: Ин-т развития личности РАО, 1998. – 133 с.